

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ ΦΥΣΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΚΩΒΑΙΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ

ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ: ΧΡΟΝΑΚΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ	3
-----------------	---

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1.ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΦΟΡΟΣ ΚΑΙ Η ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΤΟΥ

1.ΕΝΝΟΙΑ ΦΟΡΟΥ	4
2.ΣΚΟΠΟΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ	5
3.ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ	6
4.ΔΙΑΦΟΡΑ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΠΙΒΑΡΥΝΣΗΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΑΠΟ ΑΛΛΕΣ ΧΩΡΕΣ ΤΗΣ Ε.Ε	10

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2.Η ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΕΤΟΣ 2012

1.ΚΛΙΜΑΚΑ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ ΦΥΣΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ ΓΙΑ ΤΟ 2012	13
2.ΑΦΟΡΟΛΟΓΗΤΟ ΛΟΓΩ ΤΕΚΝΩΝ	13
3.ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΙΚΕΣ ΔΑΠΑΝΕΣ-ΤΕΚΜΗΡΙΑ ΔΙΑΒΙΩΣΗΣ	14
4.ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΣ ΦΟΡΟΣ ΣΤΟ ΑΚΑΘΑΡΙΣΤΟ ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΑΠΟ ΜΙΣΘΩΣΕΙΣ ΑΚΙΝΗΤΩΝ	25
5.ΤΕΛΟΣ ΕΠΙΤΗΔΕΥΜΑΤΟΣ	25
6.ΕΙΣΦΟΡΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ	27
7.ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΗΣ ΑΠΟΛΥΣΗΣ	29

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3.Η ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΕΤΟΣ 2013

1.ΚΛΙΜΑΚΑ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ ΓΙΑ ΤΟ ΟΙΚ ΕΤΟΣ 2013	31
2.ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΙΚΕΣ ΔΑΠΑΝΕΣ ΔΙΑΒΙΩΣΗΣ	40
3.ΤΕΛΟΣ ΕΠΙΤΗΔΕΥΜΑΤΟΣ ΓΙΑ ΤΟ 2013 (ΧΡΗΣΗ 2013)	40

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4.ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΦΥΣΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΕΤΩΝ 2013-14

1.ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΕΤΩΝ 2013-2014	42
--	----

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5.ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ	49
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	50

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Στη συγκεκριμένη πτυχιακή εργασία θα αναλύσουμε τον ορισμό και τον σκοπό της φορολογίας ενώ θα κάνουμε και μια σύγκριση με την αντίστοιχη φορολογία των υπολοίπων χωρών της Ε.Ε. Στη συνέχεια θα αναλύσουμε κατηγορίες και αντικείμενα του φόρου και θα ασχοληθούμε με τον υπολογισμό και την καταβολή φόρου που θα καταβάλει ο φορολογούμενος στο κράτος με βάση την φορολογική κλίμακα και τις δαπάνες που θα καταγραφούν στην δήλωση για την μείωσή του, καθώς επίσης και με τα τεκμήρια διαβίωσης που πλέον επιτελούν καθοριστικό ρόλο στον τρόπο φορολόγησης των Ελλήνων πολιτών. Στο τέλος θα προβούμε σε μια σύγκριση του φορολογικού συστήματος ,ανάμεσα στα οικονομικά έτη 2013-14 με 2 παραδείγματα από φορολογικές δηλώσεις μισθωτών, όπου εκεί θα έχουμε μια πιο άμεση προσέγγιση της επίδρασης του φορολογικού μας συστήματος στον Έλληνα φορολογούμενο. Οι νόμοι στους οποίους στηριχτήκαμε είναι ο 3842/2010 και ο 4110/2013.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

1. ΈΝΝΟΙΑ ΦΟΡΟΥ

Κατά την επιστήμη της Δημοσίας Οικονομίας, φόρος είναι η αναγκαστική εισφορά που καταβάλλεται από το φορολογούμενο, χωρίς ειδική αντιπαροχή και την εισπράττει το Κράτος για να αντιμετωπίσει τις δημόσιες ανάγκες του. Με άλλα λόγια φόρος είναι το ποσοστό που παίρνει το Κράτος από την ιδιωτική περιουσία.

Με βάση τον ως άνω ορισμό (έννοια) φαίνεται ότι οι φόροι έχουν δύο βασικά χαρακτηριστικά γνωρίσματα: α) αποτελούν αναγκαστικό μέσο μετάθεσης πόρων από τον ιδιωτικό τομέα στο δημόσιο και β) αποτελούν μονομερές μέσο, δηλαδή μέσο που συνεπάγεται μόνο παροχή από τους ιδιωτικούς φορείς προς τους δημόσιους (φορείς) χωρίς αντίστοιχη ειδική αντιπαροχή των τελευταίων προς τους πρώτους.

Οι διάφοροι φόροι που υπάρχουν σε κάθε χώρα σε δεδομένη στιγμή (φορολογικό σύστημα), αποτελούν ένα αναγκαστικό μέσο μετάθεσης πόρων από τον ιδιωτικό στο δημόσιο φορέα, ώστε να μπορούν οι δημόσιοι φορείς να χρηματοδοτούν τις δαπάνες τους και να παρέχουν τις υπηρεσίες τους στο κοινωνικό σύνολο δωρεάν. Η λειτουργία αυτή των φόρων είναι γνωστή ως ταμειυτική λειτουργία. Είναι ίσως η σπουδαιότερη λειτουργία των φόρων, αλλά όχι και η μοναδική. Εκτός

από αυτήν, οι φόροι επιτελούν και άλλες λειτουργίες, δεδομένου ότι χρησιμοποιούνται από τους δημόσιους φορείς ως μέσα για την άσκηση οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής.

Ο **φόρος εισοδήματος** είναι ο φόρος που επιβάλλεται στο ετήσιο σύνολο των αποδοχών των φυσικών και νομικών προσώπων και οι οποίες προέρχονται από διάφορες πηγές, εργασία, εταιρεία, ακίνητα, μετοχές, τόκους κ.λ.π. Ο φόρος αυτός, αναλόγως της νομικής φύσης της φορολογούμενης μονάδας, επί του εισοδήματος της οποίας επιβάλλεται ο φόρος, διακρίνεται σε δυο κατηγορίες :

- Φόρος εισοδήματος φυσικών προσώπων (ΦΕΦΠ)
- Φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων (ΦΕΝΠ) ή φόρος επί των κερδών των Ανώνυμων εταιρειών.

Ο φόρος εισοδήματος με τον οποίο θα ασχοληθούμε εκτενώς στη συνέχεια είναι αυτός ο οποίος μειώνει το εισόδημα κάθε νοικοκυριού. Αυτό συνεπάγεται και τη μείωση της ευημερίας του νοικοκυριού. Οι φόροι διακρίνονται στις παρακάτω κατηγορίες: α)προοδευτικοί, β)αναλογικοί, γ)αντίστροφα προοδευτικοί, δ)προσωπικοί, ε)αντικειμενικοί, στ)άμεσοι και ζ)έμμεσοι.

2. ΣΚΟΠΟΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

Η φορολογία είναι η επιβολή υποχρεωτικών φόρων υπέρ του κράτους. Τα κρατικά έσοδα μέσω των υποχρεωτικών φόρων των

φυσικών προσώπων (πολιτών) και νομικών προσώπων αποτελούν στη σύγχρονη οικονομία την σημαντικότερη πηγή των δημοσίων εσόδων. Ο αντικειμενικός σκοπός της φορολογίας είναι τριπλός: αφενός μεν η χρηματοδότηση των κρατικών δαπανών, κατά την δημοσιονομική πολιτική, αφετέρου η ενίσχυση ή σταθεροποίηση της οικονομικής ανάπτυξης, που αφορά την οικονομία γενικότερα, και τέλος η ανακατανομή του πλούτου που αφορά την κοινωνική οικονομία για άμβλυνση των ανισοτήτων. Η εισοδηματική πολιτική (το κόστος εκτέλεσης του κυβερνητικού έργου) στηρίζεται ακριβώς στους πόρους που αποκομίζει το κράτος με τη φορολογική πολιτική που αποφασίζει να εφαρμόσει. Η φορολογία αποτελεί μια σημαντική δραστηριότητα των δημόσιων φορέων σε όλες τις χώρες του κόσμου, και ιδιαίτερα στις περισσότερο ανεπτυγμένες, αφού εξασφαλίζει συνήθως περισσότερο από το 90% των εσόδων τους.

3 ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΣΤΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ

Η φορολογία ξεκίνησε από την **αρχαιότητα** ως υποχρέωση ανθρώπων να καταβάλλουν αντικείμενα ή προϊόντα αξίας σε άρχοντες ή κράτη. Αξιοσημείωτο φαινόμενο της αρχαιότητας και του Μεσαίωνα είναι η παροχή υπηρεσιών από τους άρχοντες με αντάλλαγμα το δικαίωμα της είσπραξης των φόρων μιας επαρχίας για δικό τους όφελος. Ιστορικά υπάρχουν περιπτώσεις όπου ο φορολογούμενος δεν είναι ένας πολίτης αλλά ένα ολόκληρο κράτος. Σε αυτές τις περιπτώσεις ένα αναγνωρισμένο κράτος καταβάλλει υποχρεωτική εισφορά σε ένα άλλο μετά από σχετική συνθήκη που έχει υπογραφεί. Αυτό συνέβη στο **Μεσαίωνα**, όπου σλαβικά κράτη πλήρωναν στο Βυζάντιο φόρο, ενώ το

ίδιο σε άλλες ιστορικές περιόδους πλήρωνε φόρο στην Περσία και την Οθωμανική Αυτοκρατορία.

Η φορολογία στην αρχαιότητα και το Μεσαίωνα ίσως συνδέθηκε με τη στρατιωτική κατάκτηση ή πολιτική κτήση όπως υποδηλώνει η χαρακτηριστική φράση **φόροςυποτέλειας**. Σχεδόν ταυτόχρονα με τη φορολογία αναπτύχθηκε και το φαινόμενο της **φοροδιαφυγής**, με αποτέλεσμα να δημιουργηθούν ειδικές οργανώσεις συλλογής φόρων για την εξασφάλιση της είσπραξης των φόρων και τον ακριβή υπολογισμό του κάθε φόρου. Αυτές οι οργανώσεις ταυτόχρονα μπορούσαν να επιδικάσουν ποινές σε φοροφυγάδες. Οι υποχρεωτικές εισφορές αρχικά ήταν ένα μέρος της **σοδειάς**, όπως συνέβαινε στην **αρχαία Αίγυπτο** και αργότερα αντικαταστάθηκαν με χρήματα μετά την εφεύρεσή του.

Ωστόσο, ο υπολογισμός της υποχρεωτικής καταβολής εξακολουθούσε να γίνεται με βάση την έκταση των κτημάτων του φορολογούμενου μέχρι και μετά τη **Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία** σε πολλά κράτη. Η φορολογία δεν είναι πάντα η μοναδική πηγή εσόδων ενός κράτους, υπάρχουν και περιπτώσεις όπου το κράτος ελέγχει μερικά **μονοπώλια**, όπως συνέβη επί Όθωνα στην Ελλάδα όπου το κράτος είχε τον έλεγχο ορυχείων της Χαλκιδικής. Μέχρι το 1919 το ελληνικό φορολογικό σύστημα λειτουργούσε με **απαρχαιωμένους** θεσμούς. Τη δεκαετία του 1870 ακόμη ίσχυε η «**δεκάτη**». Οι ρίζες αυτής της φορολογίας σε είδος βρίσκονται στην περίοδο της τουρκοκρατίας. Στους προσωπικούς και «κεφαλικούς» φόρους (**χαράτσια**).

Στα χρόνια του **Καποδίστρια** και του **Όθωνα** το χαράτσι αντικαταστάθηκε από τη φορολόγηση σε είδος του 10% στην ακαθάριστη πρόσοδο της αγροτικής παραγωγής. Ο διαβόητος φόρος μαζί με το ενοίκιο που πλήρωναν οι καλλιεργητές των εθνικών κτημάτων, αποτελούσαν τη βασικότερη πηγή των φορολογικών εσόδων του νεοσύστατου ελληνικού κράτους. Έχει υπολογιστεί ότι συνολικά οι δύο

φόροι έφθαναν στο 25% της παραγωγής. Τις δύο πρώτες δεκαετίες του νεοελληνικού κράτους η δεκάτη και το ενοίκιο κάλυπταν περίπου το 40% των κρατικών εσόδων. Το υπόλοιπο προερχόταν από τους φόρους στις εισαγωγές-εξαγωγές, τα καταναλωτικά αγαθά, τις πρώτες ύλες και, γενικώς, ότι μπορούσε να φορολογηθεί. **Οι ενοικιαστές των φόρων**, που μεσολαβούσαν μεταξύ φορολογουμένων και κράτους, ήταν μια από τις πρώτες μεγάλες μαστιγές της νεοελληνικής κοινωνίας. Νομίμως, μόνο, καρπώνονταν **το 1/4 της δεκάτης**. Οι ενοικιαστές (κυρίως προεστοί και στρατιωτικοί) οργανικό μέλος της άρχουσας τάξης της εποχής αντιστέκονταν σθεναρά σε κάθε αλλαγή του φορολογικού συστήματος, που απαιτούσε το δημόσιο συμφέρον. Έτσι, οι απόπειρες για μεταρρύθμιση τα χρόνια 1850-1880 έπεφταν στο κενό.

Πέραν της δεκάτης οι φορολογικές επιβαρύνσεις που επιβλήθηκαν από καταβολής νεοελληνικού κράτους ήταν **ο φόρος οικοδομών, επιτηδεύματος και χαρτοσήμου**. Τα ποσά που απέδιδαν ήταν από ελάχιστα έως πολύ μικρά. Μ' αυτά επιβαρύνονταν κυρίως τα ανώτερα εισοδηματικά στρώματα. Αργότερα θα υπάρξει **φόρος επί των κερδών των ανωνύμων εταιρειών** και στο τέλος του 19ου αιώνα **φόρος κληρονομιών**. Οι ενοικιάσεις των φόρων, πριν από το 1880, είναι το πρώτο μεγάλο θερμοκήπιο της διαφθοράς στο νεοελληνικό δημόσιο και την πολιτική. Η κατάργηση της δεκάτης από τον Χ. Τρικούπη έγινε με τρόπο συμβιβαστικό. Τη θέση της πήρε **ο «φόρος αροτριώντων ζώων»** (φορολόγηση σε χρήμα με βάση τον αριθμό των γεωργικών κτηνών). Ενώ η φορολόγηση των πολιτών ξεκίνησε με αναλογία 2 προς 1 υπέρ των άμεσων φόρων, καθώς τερματιζόταν ο 19ος αιώνας, με πρωταγωνιστή τον Τρικούπη, αυτή η σχέση ανατράπηκε πλήρως. Οι περισσότεροι φόροι εισπράττονταν εμμέσως. Η ελάττωση των άμεσων και η ενίσχυση των έμμεσων φόρων, που βαραίνουν κυρίως τα χαμηλά και μεσαία εισοδήματα, θα συνεχιστεί από τις αρχές του 20ού αιώνα.

Το **1876** η κυβέρνηση Κουμουνδούρου προτείνει νομοσχέδιο για τη «**σύσταση στρατιωτικού ταμείου**». Μεταξύ των πόρων του είναι και ο «**φόρος εισοδήματος φυσικών προσώπων**». Θα φορολογούνταν τα ετήσια καθαρά εισοδήματα από μισθούς, συντάξεις, τόκους κεφαλαίου, εμπορικές - ναυτιλιακές και βιομηχανικές δραστηριότητες. Μάλιστα, όχι αναλογικά, αλλά με προοδευτική κλίμακα. Η προοδευτική φορολογία βρίσκεται, πάλι, στην ημερήσια διάταξη με τους προϋπολογισμούς του 1885 και 1886. Όχι για τα εισοδήματα, όμως, αλλά επί των κληρονομιών, των δωρεών και των ενοικίων. Η πρώτη κυβέρνηση Δεληγιάννη ήταν αυτή που θα εφαρμόσει στη χώρα σύστημα φορολογίας με κλιμάκια. Η Τρικούπική, που τη διαδέχτηκε, έσπευσε αμέσως να το καταργήσει. Τα χαμηλά και μεσαία εισοδήματα στενάζουν κάτω από το βάρος, κυρίως, των έμμεσων φόρων.

Το Κίνημα στο Γουδί το **1909** και η κυβέρνηση Μαυρομιχάλη, που στηριζόταν από τους στρατιωτικούς, θα επιχειρήσει το «ανέφικτο να το κάνει εφικτό». Ο υπουργός Οικονομικών Α. Θ. Ευταξίας θα καταρτίσει νόμο «**περί φορολογίας του εισοδήματος και κινητών αξιών**». Το **1917** έχουμε το **φόρο έκτακτων κερδών** χωρίς την ύπαρξη σχετικής νομοθεσίας για την φορολογία εισοδήματος.

Το **1919** έχουμε την θέσπιση του **N.1640 «Περί φορολογίας καθαρών προσόδων»** που στηριζόταν στην αναλυτική φορολόγηση. ,δηλαδή κάθε «καθαρή πρόσοδος» από οικοδομές, αγροτική γη, κινητές αξίες, κέρδη από επιχειρήσεις, αμοιβές μισθωτών και ελεύθερων επαγγελματιών φορολογούνταν χωριστά και διαφορετικά. Η μεταρρύθμιση της άμεσης φορολογίας που πραγματοποιήθηκε το 1919 θεωρείται σταθμός στην Ελληνική δημοσιονομική ιστορία γιατί απέβλεπε στην άρση των αδικιών που υπήρχαν στο φορολογικό σύστημα προηγουμένως.

Ο φορολογικός εκσυγχρονισμός δεν ολοκληρώθηκε και παρέμενε μετέωρος εξαιτίας των γεγονότων που ακολούθησαν (Μικρασιατική Καταστροφή και αργότερα η οικονομική κρίση, που οδήγησε στην πτώχευση του 1932). Η επόμενη μεταρρύθμιση του φορολογικού συστήματος θα καθυστερήσει και θα επιβληθεί το 1955 από την πρώτη κυβέρνηση του Κ. Καραμανλή. Με το **νομοθετικό διάταγμα του 3323 του 1955** θα θεσπιστεί ο γνωστός έως σήμερα **προσωπικός και προοδευτικός ενιαίος φόρος εισοδήματος**. Κατόπιν με το **Ν. 3843/58 «Φορολογία εισοδήματος νομικών προσώπων»** συμπληρώνεται η νομοθεσία.

Στον μισό αιώνα που μεσολάβησε θα αλλάξει πολλές φορές και από πολλές κυβερνήσεις το σύστημα για να είναι πιο σωστή η φορολόγηση των πολιτών της χώρας μας. Σε σχέση πάντοτε με τον Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος (ΚΦΕ), όπως η αλλαγή της φορολογικής κλίμακας, οι αλλαγές στις εκπτώσεις δαπανών, η διαφοροποίηση στον τρόπο έκπτωσης αυτών των δαπανών και αλλαγές που αναφέρονται στα τεκμήρια διαβίωσης.

4. ΔΙΑΦΟΡΑ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΠΙΒΑΡΥΝΣΗΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΑΠΟ ΑΛΛΕΣ ΧΩΡΕΣ ΤΗΣ Ε.Ε

Τεκμαρτοί φορολογικοί συντελεστές ανά οικονομική δραστηριότητα (%)
--

Κράτη-Μέλη Ε.Ε									
Τεκμαρτοί φορολογικοί συντελεστές σε:									
(27	Εργασία			Κατανάλωση			Κεφάλαια		
	2000	2009	2010	2000	2009	2010	2000	2009	2010
Αυστρία	40,1	40,3	40,5	22,2	21,8	21,4	27,2	25,6	24,1
Βέλγιο	43,6	41,9	42,5	21,8	20,8	21,4	29,5	29,5	29,5
Γαλλία	41,9	41,3	41,0	21,1	19,1	19,3	37,8	35,4	37,2
Γερμανία	39,1	37,8	37,4	19,2	20,2	19,8	27,0	21,4	20,7
Ελλάδα	34,5	29,7	31,3	16,5	14,5	15,8	18,3	18,3	16,5
Εσθονία	37,8	35,1	37,0	19,5	26,2	25,6	5,8	14,0	9,1
Ιρλανδία	28,5	25,2	26,1	25,5	21,6	21,6	:	15,6	14,0
Ισπανία	30,5	31,7	33,0	15,8	12,6	14,6	30,8	28,4	
Ιταλία	41,8	42,3	42,6	17,8	16,1	16,8	29,5	38,4	34,9
Κύπρος	21,6	26,2	27,0	12,6	19,2	18,8	24,7	29,8	31,1
Λουξεμβούργο	29,9	31,6	32,0	23,0	27,1	27,3	:	:	:
Μάλτα	21,8	20,8	21,7	15,6	19,3	18,9	:	:	:
Ολλανδία	35,0	35,9	36,9	23,8	26,2	27,0	20,0	14,4	12,5
Πορτογαλία	22,3	23,4	23,4	18,2	16,4	17,4	31,6	32,8	30,7
Σλοβακία	36,3	31,4	32,0	21,7	17,3	17,7	22,9	18,1	15,9
Σλοβενία	37,6	35,1	35,0	23,3	24,0	24,1	17,2	21,3	22,5
Φινλανδία	44,0	40,1	39,3	28,5	25,6	25,2	38,1	29,0	28,4
Μ.Ο. Ευρωζώνης	34,5	33,5	34,0	20,3	20,5	20,7	25,0	24,8	23,7
Βουλγαρία	38,1	25,7	24,4	18,5	22,5	22,8	:	:	:
Δανία	41,0	35,2	34,8	33,4	31,6	31,5	36,0	39,0	:
Ην. Βασίλειο	25,9	25,7	25,7	18,9	17,0	18,4	43,3	36,9	:
Λετονία	36,7	29,1	32,5	18,7	17,1	17,3	11,5	9,8	7,4
Λιθουανία	41,2	32,6	31,7	18,0	16,5	18,2	7,1	11,0	6,8
Ουγγαρία	41,4	40,8	39,4	27,2	27,4	27,2	18,5	20,7	17,5
Πολωνία	33,6	30,9	30,1	17,8	19,0	20,2	20,5	20,2	20,5
Ρουμανία	33,6	28,6	27,4	17,0	16,9	18,9	:	:	:
Σουηδία	46,8	39,3	39,0	26,3	27,7	28,1	42,7	32,3	34,9
Τσεχία	41,2	37,6	39,0	18,8	21,0	21,1	18,7	18,0	16,7
Μ.Ο. Ε.Ε (27)	35,8	33,2	33,4	20,8	20,9	21,3	24,9	24,4	23,3
Νορβηγία	37,1	35,8	36,1	31,2	28,6	29,1	42,2	44,9	44,9
Ισλανδία	:	:	:	27,1	24,2	24,8	:	:	:

:=Μη διαθέσιμα στοιχεία

p=Προσωρινά στοιχεία

* =Οι τεκμαρτοί φορολογικοί συντελεστές μετρούν τη συνολική πραγματική φορολογική επιβάρυνση (overall tax burden), άμεση και έμμεση επί διαφορετικών οικονομικών δραστηριοτήτων. Λόγω της αξιοπιστίας τους χρησιμοποιούνται για τη διαχρονική και συγκριτική ανάλυση μεταξύ διαφορετικών χωρών.

Τεκμαρτοί φορολογικοί συντελεστές ανά οικονομική δραστηριότητα(%). Πηγή Εθνική Συνομοσπονδία Εμπορίου

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

1. ΚΛΙΜΑΚΑ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ ΦΥΣΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΕΤΟΣ 2012(Ν.3842/2010)

Κλιμάκιο Εισοδήματος (ευρώ)	Φορολογικός Συντελεστής %	Φόρος Κλιμακίου (ευρώ)	Σύνολο Εισοδήματος (ευρώ)	Σύνολο Φόρου (ευρώ)
5.000	0	0	5.000,00	0
7.000	10	700,00	12.000,00	700,00
4.000	18	720,00	16.000,00	1.420,00
10.000	25	2.500,00	26.000,00	3.920,00
14.000	35	4.900,00	40.000,00	8.820,00
20.000	38	7.600,00	60.000,00	16.420,00
40.000	40	16.000,00	100.000,00	32.420,00
Άνω των 100.000	45			

Πηγή: www.forologikanea.gr/news/pos-tha-forologithoun-ta-eisodimata-gia-to-2012/

2. ΑΦΟΡΟΛΟΓΗΤΟ ΛΟΓΩ ΤΕΚΝΩΝ

Αν ο φορολογούμενος έχει επιπλέον αφορολόγητο λόγω τέκνων ή αναπηρίας, δεν χρειάζεται να καταθέσει κάποιο επιπλέον ποσό αποδείξεων. Οι αποδείξεις καλύπτουν το αφορολόγητο των 5.000 ευρώ και μόνο.

3. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΙΚΕΣ ΔΑΠΑΝΕΣ-ΤΕΚΜΗΡΙΑ ΔΙΑΒΙΩΣΗΣ

1. Κύρια κατοικία

Με τις νέες διατάξεις η ετήσια αντικειμενική δαπάνη που προκύπτει με βάση τα τετραγωνικά μέτρα της ιδιοκατοικούμενης ή της μισθωμένης ή της δωρεάν παραχωρούμενης κύριας κατοικίας υπολογίζεται κλιμακωτά με βάση την επιφάνειά της ως ακολούθως:

- Μέχρι και 80 τμ κύριων χώρων αυτής, με 40 ευρώ το τετραγωνικό μέτρο
- Από 81 μέχρι και 120 τμ κύριων χώρων αυτής, με 65 ευρώ το τετραγωνικό μέτρο
- Από 121 μέχρι και 200 τμ κύριων χώρων αυτής, με 110 ευρώ το τετραγωνικό μέτρο
- Από 201 έως 300 τμ κύριων χώρων αυτής, με 200 ευρώ το τετραγωνικό μέτρο
- Από 301 τμ κύριων χώρων αυτής, με 400 ευρώ το τετραγωνικό μέτρο

Για τον υπολογισμό της ετήσιας αντικειμενικής δαπάνης των βοηθητικών χώρων της κύριας κατοικίας ορίζεται ποσό 40 ευρώ το τετραγωνικό μέτρο, ανεξάρτητα από το μέγεθος της επιφάνειας. Ως

βοηθητικοί χώροι σε περίπτωση πολυκατοικίας θεωρείται ο ανεξάρτητος χώρος της αποθήκης ή του γκαράζ μέσα στην ίδια οικοδομή ενώ στην περίπτωση μονοκατοικίας η αποθήκη, ο χώρος στάθμευσης, το λεβητοστάσιο, η αποθήκη καυσίμων, το κλιμακοστάσιο εφόσον οι χώροι αυτοί βρίσκονται σε λειτουργική ενότητα με αυτή και δεν είναι κοινόχρηστοι. Περαιτέρω διευκρινίζεται ότι όταν το ποσοστό της συνιδιοκτησίας ή το ποσοστό του ενοικίου σε περίπτωση μισθωμένης κατοικίας, δεν καταλήγει σε ακέραιο ποσοστό τότε θα γίνεται στρογγυλοποίηση προς την πλησιέστερη μονάδα, για παράδειγμα 39,5% σε 40% ή 35,2% σε 35%. Το ίδιο ισχύει και για τους βοηθητικούς χώρους. Αν η κατοικία μισθώνεται ορισμένους μήνες μέσα στο έτος, τα ετήσια ποσά της αντικειμενικής δαπάνης διαβίωσης θα επιμερίζονται με βάση τους μήνες που διαρκεί η μίσθωση.

Δεν υπολογίζεται ετήσια αντικειμενική δαπάνη διαβίωσης στις περιπτώσεις των κενών κατοικιών. Προκειμένου για κατοικίες που παραμένουν κενές για διάστημα μεγαλύτερο των έξι μηνών, απαιτείται η προσκόμιση φωτοαντίγραφων λογαριασμών της ΔΕΗ ή οποιοδήποτε άλλο στοιχείο (π.χ. λογαριασμοί ύδρευσης, κοινοχρήστων) από το οποίο να αποδεικνύεται ότι το ακίνητο ήταν κενό για όλο το υπόψη διάστημα.

Δεν υπολογίζεται αντικειμενική δαπάνη διαβίωσης για δευτερεύουσες κατοικίες που μισθώνουν μόνιμοι κάτοικοι εξωτερικού για τουριστικούς λόγους.

Σε περίπτωση συνιδιοκτησίας του ακινήτου, η ετήσια αντικειμενική δαπάνη διαβίωσης θα υπολογίζεται με βάση τη

συνολική επιφάνεια της κατοικίας και στη συνέχεια θα γίνεται ο επιμερισμός της, μεταξύ των συνιδιοκτητών, με βάση τα ποσοστά συνιδιοκτησίας τους.

2. Δευτερεύουσα κατοικία

Η ετήσια αντικειμενική δαπάνη, που εκτιμάται με βάση τα τετραγωνικά μέτρα μιας ή περισσότερων ιδιοκατοικούμενων ή μισθωμένων δευτερευουσών κατοικιών, καθώς και των βοηθητικών χώρων αυτών, ορίζεται στο ένα δεύτερο ($1/2$) της ετήσιας αντικειμενικής δαπάνης όπως αυτή ορίζεται με βάση τα νέα τεκμήρια στην περίπτωση της κύριας κατοικίας.

3. Αυτοκίνητα

Παράλληλα, σημαντικές αυξήσεις υπάρχουν και στα τεκμήρια των αυτοκινήτων. Τα νέα ποσά της ετήσιας αντικειμενικής δαπάνης που προκύπτουν από επιβατικά αυτοκίνητα ιδιωτικής χρήσης ορίζονται ως εξής:

- για τα αυτοκίνητα μέχρι 1.200 κυβικά εκατοστά σε 4.000 ευρώ.

- για αυτοκίνητα μεγαλύτερα των 1.200 κυβικών εκατοστών προστίθενται 600 ευρώ ανά 100 κυβικά εκατοστά μέχρι τα 2.000 κυβικά εκατοστά,
- για αυτοκίνητα μεγαλύτερα των 2.000 κυβικών εκατοστών προστίθενται 900 ευρώ ανά 100 κυβικά εκατοστά και μέχρι 3.000 κυβικά εκατοστά και
- για αυτοκίνητα μεγαλύτερα από 3.000 κυβικά εκατοστά προστίθενται 1.200 ευρώ ανά 100 κυβικά εκατοστά.
- Τα ανωτέρω καταλαμβάνουν και τα αυτοκίνητα μεικτής χρήσης καθώς και τα αυτοκίνητα τύπου jeep.

Με βάση το δεύτερο εδάφιο της περίπτωσης γ' τα παραπάνω ποσά μειώνονται ανάλογα με την παλαιότητα του αυτοκινήτου, η οποία υπολογίζεται από το έτος πρώτης κυκλοφορίας του στην Ελλάδα, κατά ποσοστό τριάντα τοις εκατό (30%) για χρονικό διάστημα πάνω από πέντε (5) και μέχρι δέκα (10) έτη και κατά ποσοστό πενήντα τοις εκατό (50%) για χρονικό διάστημα πάνω από δέκα (10) έτη.

Κατά ρητή διατύπωση του νόμου, η ετήσια αντικειμενική δαπάνη διαβίωσης δεν εφαρμόζεται για επιβατικά ιδιωτικής χρήσης αυτοκίνητα που διαθέτουν πιστοποιητικό αυθεντικότητας, καθώς και για επιβατικά αυτοκίνητα ειδικά διασκευασμένα για κινητικά ανάπηρους, με ποσοστό αναπηρίας τουλάχιστον εξήντα επτά τοις εκατό (67%).

4. Σκάφη μηχανοκίνητα ανοικτού τύπου

Επιπλέον, η ετήσια αντικειμενική δαπάνη που προκύπτει από την κυριότητα ή κατοχή μηχανοκίνητων σκαφών ανοικτού τύπου,

ταχύπλοων και μη, ορίζεται στο ποσό των 4.000 ευρώ για τα μέχρι 5 μέτρα ολικού μήκους ενώ για τα πάνω από 5 μέτρα το ποσό αυτό αυξάνεται κατά 2.000 ευρώ το μέτρο.

Επίσης, τα ποσά της περίπτωσης αυτής μειώνονται κατά ποσοστό πενήντα τοις εκατό (50%) για τα πλοία αναψυχής που έχουν κατασκευαστεί ή κατασκευάζονται στην Ελλάδα εξ' ολοκλήρου από ξύλο, τύπων «τρεχαντήρι», «βαρκαλάς», «πέραμα», «τσερνίκι» και «λίμπερτυ», που προέρχονται από την ελληνική ναυτική παράδοση.

Η αντικειμενική δαπάνη διαβίωσης από κάθε σκάφος μειώνεται ανάλογα με την παλαιότητα του κατά ποσοστό δεκαπέντε τοις εκατό (15%) αν έχει παρέλθει χρονικό διάστημα πάνω από πέντε (5) και μέχρι δέκα έτη (10) από το έτος που νηολογήθηκε για πρώτη φορά και τριάντα τοις εκατό (30%) αν έχει περάσει χρονικό διάστημα πάνω από δέκα έτη.

5.Σκάφη αναψυχής μηχανοκίνητα, ιστιοφόρα κ.λπ. με χώρο ενδιαίτησης

Έτσι, η ετήσια αντικειμενική δαπάνη που προκύπτει από την κυριότητα ή κατοχή ιστιοφόρων ή μηχανοκίνητων ή μικτών σκαφών με χώρο ενδιαίτησης, ορίζεται ως εξής:

- α) για τα ολικού μήκους μέχρι και 7 μέτρα, 12.000 ευρώ,
- β) για τα πάνω από 7 και μέχρι 10 μέτρα ολικού μήκους προστίθενται 3.000 ευρώ ανά επιπλέον μέτρο μήκους,

- γ) για τα πάνω από 10 και μέχρι 12 μέτρα ολικού μήκους προστίθενται 7.500 ευρώ ανά επιπλέον μέτρο μήκους,
- δ) για τα πάνω από 12 και μέχρι 15 μέτρα ολικού μήκους 15.000 ευρώ ανά επιπλέον μέτρο μήκους,
- ε) για τα πάνω από 15 και μέχρι 18 μέτρα ολικού μήκους 22.500 ευρώ ανά επιπλέον μέτρο μήκους,
- στ) για τα πάνω από 18 και μέχρι 22 μέτρα ολικού μήκους 30.000 ευρώ ανά επιπλέον μέτρο μήκους και
- ζ) για τα πάνω από 22 μέτρα ολικού μήκους προστίθενται 50.000 ευρώ ανά επιπλέον μέτρο μήκους.

Η αντικειμενική δαπάνη διαβίωσης από κάθε σκάφος μειώνεται ανάλογα με την παλαιότητα του κατά ποσοστό δεκαπέντε τοις εκατό (15%) αν έχει παρέλθει χρονικό διάστημα πάνω από πέντε (5) και μέχρι δέκα έτη (10) από το έτος που νηολογήθηκε για πρώτη φορά και τριάντα τοις εκατό (30%) αν έχει περάσει χρονικό διάστημα πάνω από δέκα έτη.

Για σκάφη με μόνιμο ναυτολογημένο πλήρωμα για ολόκληρο ή μέρος του έτους, στην παραπάνω δαπάνη προστίθεται και η αμοιβή του πληρώματος, ενώ τα σκάφη επαγγελματικής χρήσης δεν λαμβάνονται υπόψη για την επαγγελματική δαπάνη.

Επίσης, αναγνωρίζεται πλέον η ακινησία για τα σκάφη αναψυχής ιδιωτικής χρήσης.

Για την απόδειξη του χρόνου ακινησίας πρέπει να συνοποβάλλεται με τη δήλωση φορολογίας εισοδήματος βεβαίωση της αρμόδιας Λιμενικής Αρχής για το ακριβές χρονικό διάστημα (χρόνος έναρξης

και λήξης ακινησίας ή συνέχιση της ακινησίας κατά την 31η Δεκεμβρίου του έτους), που θα προκύπτει από τις αντίστοιχες καταχωρήσεις σε σχετικό βιβλίο που θα τηρείται από αυτή.

6. Αεροσκάφη, ελικόπτερα, ανεμόπτερα

Η αντικειμενική δαπάνη για τα αεροσκάφη, ελικόπτερα και ανεμόπτερα κυριότητας ή κατοχής του φορολογουμένου, της συζύγου ή των προσώπων που συνοικούν μαζί τους και τους βαρύνουν ως εξής:

α) Για ανεμόπτερα στο ποσό των οκτώ χιλιάδων (8.000) ευρώ.

β) Για αεροσκάφη με κινητήρα κοινό, εσωτερικής καύσης και στρόβιλο-ελικοφόρα, καθώς και ελικόπτερα, στο ποσό των εξήντα πέντε χιλιάδων (65.000) ευρώ για τους εκατόν πενήντα (150) πρώτους ίππους ισχύος του κινητήρα τους που προσαυξάνεται με το ποσό των πεντακοσίων (500) ευρώ για κάθε ίππο πάνω από τους εκατόν πενήντα (150) ίππους.

γ) Για αεροσκάφη αερο-προωθούμενα (JET) στο ποσό των διακοσίων (200) ευρώ για κάθε λίμπρα ώθησης. Οι διατάξεις της περίπτωσης γ', εκτός της ακινησίας και παλαιότητας, εφαρμόζονται αναλόγως και στην περίπτωση αυτή.

7. Πισίνες εξωτερικές

Ταυτόχρονα, τα νέα ποσά της ετήσιας αντικειμενικής δαπάνης που προκύπτουν για τον κύριο ή τον κάτοχο εξωτερικής δεξαμενής κολύμβησης (πισίνα) ορίζονται για επιφάνεια μέχρι 60 τετραγωνικών μέτρων σε 160 ευρώ το τετραγωνικό μέτρο και για επιφάνεια άνω των 60 τετραγωνικών μέτρων σε 320 ευρώ το τετραγωνικό μέτρο. Επισημαίνεται εδώ η απαλλαγή από το «πόθεν έσχες» (το οποίο ισχύει έως το τέλος του 2013 για ακίνητα και πισίνες) και αφορά στις δαπάνες αγοράς, χρονομεριστικής μίσθωσης ακινήτων (leasing), ανέγερσης οικοδομών ή κατασκευής δεξαμενών κολύμβησης που πραγματοποιούνται από τις 17 Δεκεμβρίου 2010 και έως 31-12-2013.

Προκειμένου για κοινόχρηστες πισίνες που βρίσκονται σε συγκροτήματα πολυκατοικιών, η ετήσια αντικειμενική δαπάνη διαβίωσης επιμερίζεται στους ιδιοκτήτες των ακινήτων με βάση τα χιλιοστά κάθε διαμερίσματος στο οικόπεδο.

Πισίνες εσωτερικές

Για τις εσωτερικές πισίνες ισχύει το διπλάσιο των εξωτερικών.

8. Ιδιωτικά σχολεία στοιχειώδους εκπαίδευσης

Με τις νέες διατάξεις της περίπτωσης δ' για τον προσδιορισμό της ετήσιας αντικειμενικής δαπάνης διαβίωσης, λαμβάνεται υπόψη η ετήσια δαπάνη που καταβάλλεται για ιδιωτικά σχολεία στοιχειώδους και μέσης εκπαίδευσης, όπως αυτή προκύπτει από τις σχετικές αποδείξεις παροχής υπηρεσιών. Εξαιρούνται οι δαπάνες που καταβάλλονται σε εσπερινά γυμνάσια και λύκεια, καθώς και στα ειδικά σχολεία ατόμων με ειδικές ανάγκες. Στην περίπτωση

διαζευγμένων γονέων όπου άλλος γονέας βαρύνεται με τα τέκνα και άλλος καταβάλλει τις δαπάνες διδάκτρων των τέκνων, η ετήσια αντικειμενική δαπάνη διαβίωσης θα βαρύνει τον γονέα που καταβάλλει τις δαπάνες αυτές.

9. Οικιακοί βοηθοί, οδηγοί αυτοκινήτων, δάσκαλοι και λοιπό προσωπικό

Η ετήσια αντικειμενική δαπάνη που καταβάλλεται για οικιακούς βοηθούς, οδηγούς αυτοκινήτων, δασκάλους και λοιπό προσωπικό ορίζεται με βάση τα νέα τεκμήρια στο εκάστοτε κατώτατο όριο αμοιβών όπως αυτό προσδιορίζεται από τις ισχύουσες διατάξεις για την αντίστοιχη κατηγορία εργαζομένων. Σημειώνεται επίσης ότι στη συγκεκριμένη αντικειμενική δαπάνη διαβίωσης δε σημειώθηκε καμία μεταβολή με το ν. 3986/2011. Η διάταξη αυτή δεν εφαρμόζεται όταν ο φορολογούμενος απασχολεί έναν μόνο οικιακό βοηθό ή όταν ο ίδιος ή πρόσωπο που συνοικεί με αυτόν και τον βαρύνει έχει αναπηρία εξήντα επτά τοις εκατό και πάνω (67%) από διανοητική καθυστέρηση ή φυσική αναπηρία ή είναι ηλικίας άνω των εξήντα πέντε (65) ετών και απασχολεί ένα νοσοκόμο.

10. Λοιπές δαπάνες συντήρησης

Το τεκμήριο προσωπικών δαπανών ορίζεται ετησίως στα 3.000 ευρώ. Για τους έγγαμους ορίζεται στα 5.000 ευρώ.

Όλα τα τεκμήρια προστίθενται και στην περίπτωση που το άθροισμα αυτό είναι υψηλότερο από το ετήσιο εισόδημα που δήλωσε ο φορολογούμενος φορολογείται με αυτά.

Με την παράγραφο 2 του νέου άρθρου 16 του ΚΦΕ προβλέπεται ότι το ετήσιο συνολικό ποσό της αντικειμενικής δαπάνης, που προσδιορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου, μπορεί να αμφισβητηθεί από τον φορολογούμενο όταν αυτό είναι μεγαλύτερο από την πραγματική δαπάνη του φορολογουμένου και των μελών που τον βαρύνουν, εφόσον αυτό αποδεικνύεται από τον υπόχρεο με βάση πραγματικά περιστατικά ή στοιχεία. Τέτοια περιστατικά συντρέχουν ιδίως στο πρόσωπο των υπόχρεων, οι οποίοι:

- α) υπηρετούν τη στρατιωτική θητεία τους στις Ένοπλες Δυνάμεις,
- β) είναι φυλακισμένοι,
- γ) νοσηλεύονται σε νοσοκομείο ή κλινική,
- δ) είναι άνεργοι και δικαιούνται βοήθημα ανεργίας,
- ε) συγκατοικούν με συγγενείς πρώτου βαθμού και έχουν μειωμένες δαπάνες διαβίωσης, λόγω αποδεδειγμένης συμβολής στις δαπάνες αυτές των συγγενών τους με την προϋπόθεση ότι οι τελευταίοι αυτοί έχουν εισόδημα από εμφανείς πηγές,

στ) είναι ορφανοί ανήλικοι οι οποίοι έχουν στην κυριότητά τους επιβατικά αυτοκίνητα ιδιωτικής χρήσης από κληρονομιά του πατέρα ή της μητέρας τους και

ζ) προσκομίζουν στοιχεία από τα οποία αποδεικνύεται ότι για λόγους ανώτερης βίας πραγματοποίησαν δαπάνη μικρότερη από την αντικειμενική.

Όταν συντρέχει μία ή περισσότερες από τις περιπτώσεις αυτές, ο φορολογούμενος υποχρεούται να υποβάλει μαζί με τη δήλωσή του και τα αναγκαία δικαιολογητικά για την απόδειξη των ισχυρισμών του. Ο προϊστάμενος της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας ελέγχει την αλήθεια των ισχυρισμών και την ακρίβεια των αποδεικτικών στοιχείων του φορολογουμένου και μειώνει ανάλογα την ετήσια αντικειμενική δαπάνη, στην οποία αναφέρονται οι ισχυρισμοί και τα αποδεικτικά στοιχεία.

Στις πιο πάνω α' και ε' περιπτώσεις, η διαφορά μεταξύ της αντικειμενικής δαπάνης και της πραγματικής δαπάνης λαμβάνεται υπόψη για τον υπολογισμό της συνολικής αντικειμενικής δαπάνης του γονέα ή του τέκνου που συμβάλλει στις δαπάνες διαβίωσης του υπόχρεου.

Προκειμένου για αντικειμενικές δαπάνες των τέκνων, η διαφορά αντικειμενικής δαπάνης καταλογίζεται σε εκείνον τον γονέα που έχει το μεγαλύτερο εισόδημα.

4. ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΣ ΦΟΡΟΣ ΣΤΟ ΑΚΑΘΑΡΙΣΤΟ ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΑΠΟ ΜΙΣΘΩΣΕΙΣ ΑΚΙΝΗΤΩΝ

Όταν στο συνολικό εισόδημα προστίθεται και εισόδημα από ακίνητα, δηλαδή εισόδημα από είσπραξη ενοικίου, τότε στο ακαθάριστο ποσό αυτού του εισοδήματος υπολογίζεται συμπληρωματικός φόρος 1,5% και 3%. 1.5% υπολογίζεται για κατοικίες μέχρι 300 τ.μ. Για κατοικίες πάνω από 300 τ.μ. και επαγγελματική στέγη υπολογίζεται φόρος 3%. Ενώ το συνολικό εισόδημα από ακίνητα φορολογείται βάση της κλίμακας, με αποτέλεσμα να αυξάνεται ο φόρος.

5. ΤΕΛΟΣ ΕΠΙΤΗΔΕΥΜΑΤΟΣ

Από το 2013 και μετά όμως το Τέλος Επιτηδεύματος αυξάνεται ως εξής :

- α) Για ατομικές εμπορικές επιχειρήσεις και ελεύθερους επαγγελματίες, σε εξακόσια πενήντα (650) ευρώ ετησίως.
- β) Για νομικά πρόσωπα που ασκούν εμπορική επιχείρηση και έχουν την έδρα τους σε τουριστικούς τόπους και σε πόλεις ή χωριά με πληθυσμό έως 200.000 κατοίκους, σε 800 ευρώ ετησίως.
- γ) Για νομικά πρόσωπα που ασκούν εμπορική επιχείρηση και έχουν την έδρα τους σε πόλεις με πληθυσμό πάνω από 200.000 κατοίκους, σε 1.000 ευρώ ετησίως.
- δ) Για κάθε υποκατάστημα σε 600 ευρώ ετησίως.

- Η αύξηση αυτή δεν ισχύει για τις Αστικές μη Κερδοσκοπικές Εταιρίες της παραγράφου 4 του άρθρου 2 του Κ.Φ.Ε. Για αυτές τις περιπτώσεις, εξακολουθούν να ισχύουν τα ποσά του τέλους επιτηδεύματος όπως επιβλήθηκαν κατά το οικονομικό έτος 2012.
- Η αύξηση αυτή δεν ισχύει επίσης για τα φυσικά πρόσωπα που το εισόδημά τους προέρχεται από ατομική επιχείρηση παροχής υπηρεσιών ή ελευθέριο επάγγελμα και έχουν:
 - (α) έγγραφη σύμβαση με μέχρι τρία (3) φυσικά ή/ και νομικά πρόσωπα, ή
 - (β) το εβδομήντα πέντε τοις εκατό (75%) των ακαθάριστων εσόδων τους προέρχεται από 1 φυσικό ή και νομικό πρόσωπο.
- Η υπαγωγή στην παραπάνω περίπτωση δηλώνεται υπεύθυνα, από τον ίδιο τον φορολογούμενο, στην περίπτωση 11 του Πίνακα 2 της πρώτης σελίδας της δήλωσης (έντυπο Ε1) στους κωδικούς 019-020 και δύναται να ελεγχθεί από την Δ.Ο.Υ. Τονίζεται πάντως ότι, τα φυσικά πρόσωπα που πληρούν αυτές τις προϋποθέσεις, από το οικονομικό έτος 2014 και μετά θα φορολογούνται με την κλίμακα των μισθωτών, χωρίς να δικαιούνται την έκπτωση των δαπανών!

6. ΕΙΣΦΟΡΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

Η εισφορά αλληλεγγύης άρχισε να υφίσταται από το έτος (χρήση) 2010 με το άρθρο 29 του Ν.3986/2011 και θα συνεχίζει να ισχύει μέχρι και τη χρήση του 2014 . Αφορά τα καθαρά εισοδήματα κανονικά ή τεκμαρτά που εισπράττουν τα φυσικά πρόσωπα Από 01/01/2012 μαζί με την παρακράτηση του φόρου μέσω της μισθοδοσίας του κάθε εργαζομένου ξεκίνησε να παρακρατείται και η εισφορά. Τα ποσοστά του φόρου αυτού διαφέρουν ανάλογα με την εισοδηματική τάξη του καθενός. Οι μόνοι ωφελημένοι σ' αυτή την περίπτωση είναι όσοι λαμβάνουν εισόδημα μέχρι 12.000,00 € . Θα παρατηρήσουμε βέβαια ότι υπάρχει μια δίκαιη κατανομή του εισοδήματος μιας και το ποσοστό που αφορά τους υψηλόμισθους Βουλευτές και όχι μόνο, είναι αρκετά ικανοποιητικό και το μεγαλύτερο σε σχέση με τα υπόλοιπα.

Εξαιρούνται από την εισφορά όλοι όσοι είναι ολικώς τυφλοί, όσοι έχουν βαριά κινητικά προβλήματα σε ποσοστό 80% , οι αποζημιώσεις των απολυομένων, η εφ' άπαξ παροχή από τα ταμεία πρόνοιας και άλλους ασφαλιστικούς οργανισμούς καθώς και το εφάπαξ των δημοσίων υπαλλήλων. Ο παρακάτω πίνακας όμως ορίζει ακριβώς τα ποσοστά.

Εισφορά αλληλεγγύης		
Εισόδημα (κανονικό ή τεκμαρτό)	Ποσοστό	
Έως 12.000,00 €		
Από 12.000,01 € έως 20.000,00	1%	
Από 20.000,01 € έως 50.000,00	2%	
Από 50.000,01 € έως 100.000,00 €	3%	
Πάνω από 100.000,00 €	4%	

Για το συνολικό καθαρό εισόδημα του προέδρου της Δημοκρατίας, του προέδρου και των αντιπροέδρων της βουλής, των βουλευτών, του προέδρου και των αντιπροέδρων της Κυβέρνησης, των Υπουργών, των αναπληρωτών Υπουργών και Υφυπουργών, των γενικών και ειδικών γραμματέων Υπουργείων, των γενικών γραμματέων των αποκεντρωμένων διοικήσεων, των περιφερειάρχων και Δημάρχων: 5%

- Εξαιρούνται της καταβολής του τέλους επιτηδεύματος οι ατομικές επιχειρήσεις και οι ελεύθεροι επαγγελματίες κατά τα πέντε πρώτα χρόνια της δραστηριότητάς τους (έναρξη για πρώτη φορά μετά την 01/01/2008).

- Για το οικονομικό 2013, εξαιρούνται και όσοι ασκούν ατομική εμπορική επιχείρηση και είναι άνω των εξήντα δύο ετών (62), όπου για το οικονομικό 2013 είναι τα πρόσωπα που γεννήθηκαν μέχρι την 31/12/1950. Το γεγονός αυτό πρέπει να δηλώνεται υπεύθυνα, από τον

ίδιο τον φορολογούμενο, στην περίπτωση 12 του Πίνακα 2 της πρώτης σελίδας της δήλωσης (έντυπο Ε1) στους κωδικούς 027-028.

- Εξαιρούνται από την υποχρέωση καταβολής τέλους επιτηδεύματος οι επιχειρήσεις, φυσικά ή νομικά πρόσωπα, και οι ελεύθεροι επαγγελματίες που ασκούν την δραστηριότητά τους αποκλειστικά σε χωριά, όπως προβλέπονταν πριν από την έναρξη του σχεδίου «Καποδίστριας», με πληθυσμό ως πεντακόσιους κατοίκους και νησιά έως 3.100 κατοίκους, εκτός κι αν είναι τουριστικοί τόποι.

7. ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΗΣ ΑΠΟΛΥΣΗΣ

Αλλαγές στην φορολόγηση αποζημιώσεων απόλυσης με τον νέο Κ.Φ.Ε. Ν4093/12 κ' 3863/10

Με τον νέο Κώδικας Φορολογίας Εισοδήματος, μεταβάλλεται η κλίμακα με τους συντελεστές φορολόγησης των αποζημιώσεων απόλυσης από 1/1/2014.

Επομένως, το εισόδημα που αποκτάται από 1/1/2014 και προέρχεται από αποζημίωση οποιουδήποτε φορέα και για οποιονδήποτε λόγο διακοπής της σχέσεως εργασίας ή άλλης σύμβασης θα φορολογείται με την ακόλουθη κλίμακα: (παρ. 3 άρθρου 15 νέου Κ.Φ.Ε.)

Κλιμάκιο αποζημίωσης (ευρώ)	Φορολογικός Συντελεστής
0-60.000	0%
60.001-100.000	10%
100.001-150.000	25%
150.001 και άνω	30%

Ουσιαστικά, η αλλαγή αφορά μόνο το κλιμάκιο 100.001 – 150.000 ευρώ με τον συντελεστή να αυξάνεται στο 25% από 20%. Για τα υπόλοιπα κλιμάκια οι συντελεστές παραμένουν οι ίδιοι.

Πηγή: <http://www.taxnews.info/apozhmiwsh/> (Υπολογισμός της Αποζημίωσης Απόλυσης με τους νόμους 4093/12 και 3863/10)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

1. ΚΛΙΜΑΚΑ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ ΓΙΑ ΤΟ ΟΙΚ ΕΤΟΣ 2013 (Ν.4110/2013)

- Χρήσης 2012 (Οικ. Έτος 2013)

Κλίμακα Εισοδήματος	Φορ/κός Συντελεστής	Φόρος Κλιμακίου	Σύνολο Εισοδήματος	Σύνολο Φόρου
25.000	22%	5.500	25.000	5.500
17.000	32%	5.440	42.000	10.940
Υπερβάλλον	42%			

Το εισόδημα από ατομική επιχείρηση, εκτός της περίπτωσης γ' της παρούσας παραγράφου και ελευθέριο επάγγελμα, υποβάλλεται σε φόρο σύμφωνα με την ακόλουθη κλίμακα:

ΚΛΙΜΑΚΑ ΜΗ ΜΙΣΘΩΤΩΝ

Κλίμακιο Εισοδήματος (ευρώ)	Φορολογικός Συντελεστής %	Φόρος Κλιμακίου (ευρώ)	Σύνολο	
			Εισοδήματος	Φόρου
50.000	26%	13.000	50.000	13.000
Υπερβάλλον	33%			

Για νέες ατομικές εμπορικές επιχειρήσεις ή νέους ελεύθερους επαγγελματίες με πρώτη δήλωση έναρξης επιτηδεύματος από 1ης Ιανουαρίου 2013 και για τα τρία (3) πρώτα έτη άσκησης της δραστηριότητάς τους ο φορολογικός συντελεστής του πρώτου κλιμακίου της παραπάνω κλίμακας μειώνεται κατά πενήντα τοις εκατό (50%) και μέχρι δέκα χιλιάδες (10.000) ευρώ εισόδημα.

γ) Το εισόδημα από ατομική γεωργική επιχείρηση υποβάλλεται σε φόρο με συντελεστή δεκατρία τοις εκατό (13%). Ειδικά για το οικονομικό έτος 2014 (χρήση 2013) για το δηλωθέν εισόδημα από ατομική γεωργική επιχείρηση εφαρμόζεται αυτοτελώς η κλίμακα μισθωτών συνταξιούχων.

δ) Τα εισοδήματα από μισθώσεις ακινήτων, καθώς και τα εισοδήματα από κινητές αξίες, εκτός από τις περιπτώσεις που με την παρακράτηση φόρου εξαντλείται η φορολογική υποχρέωση, υποβάλλονται σε φορολόγηση βάσει της παρακάτω κλίμακας:

Κλίμακιο Εισοδήματος (ευρώ)	Φορολογικός Συντελεστής %	Φόρος Κλιμακίου (ευρώ)	Σύνολο	
			Εισοδήματος	Φόρου
				32

12.000	10%	1.200	12.000	1.200
Υπερβάλλον	33%			

**ΚΛΙΜΑΚΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΩΝ ΑΠΟ ΑΚΙΝΗΤΑ ΚΑΙ ΚΙΝΗΤΕΣ
ΑΞΙΕΣ**

Το ακαθάριστο ποσό από ακίνητα υποβάλλεται και σε συμπληρωματικό φόρο, ο οποίος υπολογίζεται με συντελεστή ενάμισι τοις εκατό (1,5%). Ειδικώς, ο συντελεστής του προηγούμενου εδαφίου αυξάνεται σε τρία τοις εκατό (3%), εφόσον η επιφάνεια κατοικίας υπερβαίνει τα τριακόσια (300) τετραγωνικά μέτρα ή πρόκειται για επαγγελματική μίσθωση.

Ο φόρος που προκύπτει με βάση την κλίμακα των μισθωτών και συνταξιούχων της παραγράφου 1 μειώνεται: α) Για εισόδημα μέχρι και είκοσι μία χιλιάδες (21.000) ευρώ κατά δύο χιλιάδες εκατό (2.100) ευρώ. Εφόσον ο φόρος που προκύπτει είναι μικρότερος των δύο χιλιάδων εκατό (2.100) ευρώ το ποσό μείωσης περιορίζεται στο ποσό του φόρου.

β) Για εισόδημα πάνω από είκοσι μία χιλιάδες (21.000) ευρώ το ποσό μείωσης της περίπτωσης α' περιορίζεται κατά εκατό (100) ευρώ ανά χίλια (1.000) ευρώ εισοδήματος και μέχρι εξαντλήσεως του ποσού των δύο χιλιάδων εκατό (2.100) ευρώ. Προκειμένου να διατηρηθεί ακέραιο το ποσό της μείωσης του φόρου, ο φορολογούμενος απαιτείται να προσκομίσει αποδείξεις που έχουν εκδοθεί σύμφωνα με τις διατάξεις των Κανόνων Απεικόνισης Συναλλαγών ή σε χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης για δαπάνες αγοράς αγαθών και λήψης υπηρεσιών, τις οποίες πραγματοποιεί ο ίδιος, η σύζυγός του ή τα

τέκνα που τους βαρύνουν. Στις πιο πάνω δαπάνες περιλαμβάνονται αγαθά και υπηρεσίες που ανήκουν στις ομάδες 1, 2, 3, 4 (μόνο υπηρεσίες και είδη επισκευής και συντήρησης κατοικίας), 5, 7 (μόνο μεταφορές πραγμάτων, συντήρηση και επισκευή αυτοκινήτου-μοτοσικλέτας, ανταλλακτικά αυτοκινήτου, λιπαντικά-αντιψυκτικό, μίσθωση ταξί, καύσιμα οχήματος), 9 (εκτός από εισφορές ΕΡΤ και συνδρομητικής τηλεόρασης), 10 (μόνο δίδακτρα φροντιστηρίων και ξένων γλωσσών), 11 και 12 (εκτός κάθε είδους ασφάλισης), όπως ορίζονται στη σχετική ταξινόμηση για το Γενικό Δείκτη Τιμών Καταναλωτή της ΕΛ.ΣΤΑΤ.. Σε καμία περίπτωση δεν περιλαμβάνονται οι δαπάνες ιατρικής και νοσοκομειακής περίθαλψης, η καταβαλλόμενη διατροφή, οι δωρεές και οι δαπάνες για την απόκτηση περιουσιακών στοιχείων.

Το ποσό των αποδείξεων δαπανών, που απαιτείται να προσκομισθούν, ορίζεται σε ποσοστό είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) του δηλούμενου και φορολογούμενου με την κλίμακα της παραγράφου αυτής ατομικού εισοδήματος. Το ποσό των αποδείξεων που προσκομίζεται δεν απαιτείται να υπερβαίνει τις δέκα χιλιάδες πεντακόσια (10.500) ευρώ.

Οι δαπάνες που έχουν πραγματοποιηθεί γίνονται αποδεκτές μόνον εφόσον έχουν περιληφθεί στην εμπρόθεσμη δήλωση, λογίζονται συνολικά και για τους δύο συζύγους και επιμερίζονται μεταξύ τους ανάλογα με το δηλούμενο και φορολογούμενο σύμφωνα με την κλίμακα της παραγράφου αυτής ατομικό εισόδημα.

Στην περίπτωση που δεν προσκομίζεται το απαιτούμενο ποσό αποδείξεων αγορών, τότε ο φόρος προσαυξάνεται κατά τη θετική διαφορά μεταξύ του απαιτούμενου ποσού αποδείξεων, με ανώτατο όριο τις δέκα χιλιάδες πεντακόσια (10.500) ευρώ και του προσκομισθέντος ποσού αποδείξεων, η οποία πολλαπλασιάζεται με συντελεστή 22%. Εξαιρούνται της υποχρέωσης προσκόμισης

αποδείξεων οι δημόσιοι υπάλληλοι που υπηρετούν στην αλλοδαπή εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης και τα λοιπά πρόσωπα που αναφέρονται στην παράγραφο 3 του άρθρου 47 του ΚΦΕ, όσοι διαμένουν σε οίκο ευγηρίας, σε ψυχιατρικά καταστήματα και οι φυλακισμένοι.

Το ποσό του φόρου που προκύπτει σύμφωνα με την περίπτωση α' της παραγράφου 1 και την παράγραφο 2 μειώνεται κατά ποσοστό δέκα τοις εκατό (10%) για κάθε καταβαλλόμενη από τις ακόλουθες δαπάνες:

α) Των εξόδων ιατρικής και νοσοκομειακής περίθαλψης του φορολογουμένου και των λοιπών προσώπων που τον βαρύνουν κατά το μέρος που δεν καλύπτονται από ασφαλιστικά ταμεία ή/και ασφαλιστικές εταιρείες και υπερβαίνουν το πέντε τοις εκατό (5%) του φορολογούμενου εισοδήματος. Το ποσό της μείωσης δεν μπορεί να υπερβεί τις τρεις χιλιάδες (3.000) ευρώ. Ως έξοδα ιατρικής και νοσοκομειακής περίθαλψης θεωρούνται:

αα) οι αμοιβές που καταβάλλονται σε ιατρούς και ιατρικά κέντρα όλων των ειδικοτήτων για ιατρικές επισκέψεις και εξετάσεις, καθώς και οι αμοιβές που καταβάλλονται σε οδοντιάτρους, ορθοδοντικούς, γναθοχειρουργούς για οδοντοθεραπεία, οδοντοπροσθετική και γναθοχειρουργική,

ββ) τα έξοδα νοσηλείας που καταβάλλονται σε νοσηλευτικά ιδρύματα ή ιδιωτικές κλινικές, καθώς και οι δαπάνες που καταβάλλονται για διαρκή κάλυψη ιατρικών αναγκών,

γγ) τα έξοδα για φαρμακευτική περίθαλψη γενικά,

δδ) οι αμοιβές που καταβάλλονται σε νοσοκόμο για την παροχή υπηρεσιών σε ασθενή κατά τη νοσηλεία του σε νοσοκομείο ή κλινική ή στο σπίτι,

εε) η δαπάνη για την αντικατάσταση μελών του σώματος με τεχνητά μέλη, καθώς και η δαπάνη για την αγορά ή τοποθέτηση στο σώμα του

ασθενούς οργάνων, τα οποία είναι αναγκαία για τη φυσιολογική λειτουργία του ανθρώπινου οργανισμού, στστ) τα έξοδα νοσοκομειακής περίθαλψης των τέκνων με ειδικές ανάγκες που παρουσιάζουν αναπηρία σε ποσοστό σαράντα τοις εκατό (40%) και άνω με βάση τη γνωμάτευση των οικείων υγειονομικών επιτροπών του Κέντρου Πιστοποίησης Αναπηρίας (ΚΕΠΑ), εφόσον το ετήσιο φορολογούμενο και απαλλασσόμενο εισόδημά τους δεν υπερβαίνει το ποσό των έξι χιλιάδων (6.000) ευρώ, καθώς και η δαπάνη τους για δίδακτρα ή τροφεία που καταβάλλονται γι' αυτά τα τέκνα σε ειδικές για την πάθησή τους σχολές ή θεραπευτήρια, ζζ) ποσό ίσο με το πενήντα τοις εκατό (50%) της δαπάνης που καταβάλλεται σε επιχειρήσεις περίθαλψης ηλικιωμένων, οι οποίες λειτουργούν νόμιμα.

Στις δαπάνες αυτές περιλαμβάνονται και οι δαπάνες για έξοδα ιατρικής και νοσοκομειακής περίθαλψης των προσώπων που αναφέρονται στο άρθρο 7, τα οποία συνοικούν με τον φορολογούμενο και παρουσιάζουν αναπηρία εξήντα επτά τοις εκατό (67%) και άνω με βάση τη γνωμάτευση των οικείων υγειονομικών επιτροπών του ΚΕΠΑ και έχουν αποκτήσει ετήσιο εισόδημα πάνω από έξι χιλιάδες (6.000) ευρώ. Στην περίπτωση αυτή, εκπίπτει το ποσό των εξόδων ιατρικής και νοσοκομειακής περίθαλψης που υπερβαίνει το συνολικό ετήσιο καθαρό πραγματικό, φορολογούμενο με τις γενικές διατάξεις ή με ειδικό τρόπο ή απαλλασσόμενο ή τεκμαρτό εισόδημα των προσώπων αυτών. Στις δαπάνες αυτές περιλαμβάνονται και οι αντίστοιχες δαπάνες που αφορούν τα τέκνα που ορίζονται στο άρθρο 7 στην περίπτωση που καταβάλλονται από γονέα που δεν συνοικεί μαζί τους, λόγω διάζευξης με τον άλλο γονέα.

Το ποσό της κάθε δαπάνης της περίπτωσης αυτής, η οποία υπολογίζεται αθροιστικά και για τους δύο συζύγους, μειώνει το φόρο,

μόνο εφόσον έχει περιληφθεί στην αρχική δήλωση και μερίζεται μεταξύ των συζύγων ανάλογα με το ύψος του εισοδήματος του καθενός που φορολογείται με τις γενικές διατάξεις, όπως αυτό δηλώθηκε με την αρχική δήλωση ή συμπληρωματική μέχρι τη λήξη της προθεσμίας.

β) Το ποσό της διατροφής που επιδικάστηκε και καταβάλλεται από τον έναν σύζυγο στον άλλο, του οποίου αποτελεί φορολογητέο εισόδημα. Το ποσό της μείωσης του φόρου δεν μπορεί να υπερβεί τα χίλια πεντακόσια (1.500) ευρώ.

γ) Των χρηματικών ποσών που καταβάλλονται από τον φορολογούμενο λόγω δωρεάς προς:

αα) τους φορείς της Γενικής Κυβέρνησης, το Εθνικό Ταμείο Κοινωνικής Συνοχής, τους ιερούς ναούς, τις ιερές μονές του Αγίου Όρους, το Οικουμενικό Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως, τα Πατριαρχεία Αλεξανδρείας και Ιεροσολύμων, την Ιερά Μονή Σινά, την Ορθόδοξη Εκκλησία της Αλβανίας, τα δημοτικά νοσοκομεία και τα νοσοκομεία που είναι νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου και επιχορηγούνται από τον Κρατικό Προϋπολογισμό,

ββ) τα κοινωφελή ιδρύματα, τα σωματεία μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα που παρέχουν υπηρεσίες εκπαίδευσης και χορηγούν υποτροφίες, τα ημεδαπά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, τα ημεδαπά νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου που νόμιμα έχουν συσταθεί ή συνιστώνται και τα οποία επιδιώκουν κοινωφελείς σκοπούς, τους ερευνητικούς και τεχνολογικούς φορείς που διέπονται από το ν. 1514/1985 (Α' 13) και τα ερευνητικά κέντρα που αποτελούν ημεδαπά νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα,

γγ) τα μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα ημεδαπά νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου που νόμιμα υπάρχουν ή συνιστώνται, εφόσον

επιδιώκουν σκοπούς πολιτιστικούς. Πολιτιστικοί σκοποί είναι, ιδίως, η καλλιέργεια, προαγωγή και διάδοση των γραμμάτων, της μουσικής, του χορού, του θεάτρου, του κινηματογράφου, της ζωγραφικής, της γλυπτικής και των τεχνών γενικότερα, καθώς και η ίδρυση, επέκταση και συντήρηση των αναγνωρισμένων ιδιωτικών μουσείων, όπως τέχνης, φυσικής ιστορίας, εθνολογικών και λαογραφικών.

Με προεδρικό διάταγμα μετά από πρόταση των Υπουργών Οικονομικών και Πολιτισμού και Τουρισμού καθορίζονται τα νομικά πρόσωπα που επιδιώκουν πολιτιστικούς σκοπούς, καθώς και οι διαδικασίες ελέγχου τους από τις αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Πολιτισμού και Τουρισμού.

Τα ποσά των δωρεών και των χορηγιών της περίπτωσης γ' λαμβάνονται υπόψη μόνο εφόσον έχουν κατατεθεί σε ειδικό λογαριασμό του νομικού προσώπου, που πρέπει να ανοιχθεί για το σκοπό αυτόν σε πιστωτικό ίδρυμα που νόμιμα λειτουργεί στην Ελλάδα.

Το γραμμάτιο είσπραξης του πιστωτικού ιδρύματος που εκδίδεται πρέπει να αναφέρει τα στοιχεία του δωρητή ή χορηγού και δωρεοδόχου, το ποσό της δωρεάς ή χορηγίας αριθμητικώς και ολογράφως, την ημερομηνία κατάθεσής του και την υπογραφή του δωρητή ή χορηγού, κατά περίπτωση.

δ) Της αξίας των ιατρικών μηχανημάτων και των ασθενοφόρων αυτοκινήτων, που μεταβιβάζονται λόγω δωρεάς στα κρατικά και δημοτικά νοσηλευτικά ιδρύματα και τα νοσοκομεία που αποτελούν νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου και επιχορηγούνται από τον Κρατικό Προϋπολογισμό.

Το συνολικό ποσό των δωρεών και χορηγιών των περιπτώσεων γ' και δ' επί του οποίου υπολογίζεται η μείωση δεν μπορεί να υπερβαίνει

ποσοστό πέντε τοις εκατό (5%) του συνολικού εισοδήματος που φορολογείται σύμφωνα με τις γενικές διατάξεις.

Η μείωση διενεργείται εφόσον τα ποσά των δωρεών και χορηγιών υπερβαίνουν συνολικά τα εκατό (100) ευρώ.

Τα χρηματικά ποσά αυτών των δωρεών και χορηγιών δεν πρέπει να έχουν εκπέσει με βάση άλλη διάταξη του παρόντος.

Οι διατάξεις των περιπτώσεων γ' και δ' εφαρμόζονται και για δωρεές υπέρ αντίστοιχων κρατικών φορέων και νομικών προσώπων, εγκατεστημένων σε άλλα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και σε χώρες ΕΟΧ. Το ποσό των δωρεών που αναφέρονται στο προηγούμενο εδάφιο μπορεί να κατατίθεται και σε πιστωτικό ίδρυμα στην οποία έχει την κατοικία του ο δωρεοδόχος.

Προσθήκη ετικέτας Προσθήκη στην βιβλιοθήκη σας

Σχετικά έγγραφα παραγράφου 73

Εξαιρετικά, το ποσό του φόρου που προκύπτει σύμφωνα με την παράγραφο 1 μειώνεται κατά διακόσια (200) ευρώ, για τον ίδιο φορολογούμενο και για καθένα από τα πρόσωπα που συνοικούν με αυτόν ή τον βαρύνουν, εφόσον:

α) Παρουσιάζουν αναπηρία εξήντα επτά τοις εκατό (67%) και άνω με βάση τη γνωμάτευση των οικείων υγειονομικών επιτροπών του Κέντρου Πιστοποίησης Αναπηρίας (ΚΕΠΑ). Δεν λαμβάνεται υπόψη επαγγελματική ή ασφαλιστική αναπηρία.

β) Είναι ανάπηροι αξιωματικοί ή οπλίτες, οι οποίοι με την ιδιότητα του αναπήρου παίρνουν σύνταξη από το δημόσιο ταμείο ή αξιωματικοί οι οποίοι έχουν τεθεί σε κατάσταση πολεμικής διαθεσιμότητας ή αξιωματικοί που εξαιτίας πολεμικού τραύματος ή νοσήματος που επήλθε λόγω κακουχιών σε πολεμική περίοδο, βρίσκονται σε κατάσταση υπηρεσίας γραφείου ή πρόσωπα που έχουν

υπαχθεί στις διατάξεις του ν. 1579/1950 (Α' 286) και του ν.δ. 330/1947 (Α' 84).

γ) Είναι θύματα πολέμου. Θύματα πολέμου κατά την έννοια του παρόντος είναι τα πρόσωπα που λαμβάνουν σύνταξη από πολεμική αιτία. Με τα θύματα πολέμου εξομοιώνονται και τα πρόσωπα τα οποία ως μέλη οικογενειών αξιωματικών και οπλιτών, οι οποίοι απεβίωσαν κατά την εκτέλεση διατεταγμένης υπηρεσίας σε ειρηνική περίοδο, δικαιούνται σύνταξη από το δημόσιο ταμείο.

δ) Παίρνουν σύνταξη από το δημόσιο ταμείο ως ανάπηροι ή θύματα εθνικής αντίστασης ή εμφυλίου πολέμου σύμφωνα με τις διατάξεις των νόμων 1543/1985 (Α' 73) και 1863/1985 (Α' 204), όπως τροποποιήθηκαν με το ν. 1976/1991 (Α' 184).

3.2 Αντικειμενικές δαπάνες διαβίωσης

Στις αντικειμενικές δαπάνες διαβίωσης δεν έχει επέλθει καμία μεταβολή. Τα ποσά που ίσχυαν το έτος 2012 (χρήση 2011), το έτος 2013 (χρήση 2012), αυτά τα ποσά ισχύουν και τα έτος 2014 (χρήση 2013) .

2. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΙΚΕΣ ΔΑΠΑΝΕΣ ΔΙΑΒΙΩΣΗΣ

Στις αντικειμενικές δαπάνες διαβίωσης δεν έχει επέλθει καμία μεταβολή. Τα ποσά που ίσχυαν το έτος 2012 (χρήση 2011), το έτος 2013 (χρήση 2012), αυτά τα ποσά ισχύουν και τα έτος 2014 (χρήση 2013) .

3. ΤΕΛΟΣ ΕΠΙΤΗΔΕΥΜΑΤΟΣ ΓΙΑ ΤΟ 2013 (ΧΡΗΣΗ 2012)

Τέλος επιτηδεύματος. Το τέλος θα επιβληθεί σε όσους επιτηδευματίες, φυσικά ή νομικά πρόσωπα, άσκησαν δραστηριότητα μέσα στη διαχειριστική περίοδο 2013. Το τέλος επιτηδεύματος ανέρχεται σε:

-800 ευρώ (από 400 ευρώ) για νομικά πρόσωπα που ασκούν εμπορική επιχείρηση και έχουν την έδρα τους σε τουριστικούς τόπους και σε πόλεις ή χωριά με πληθυσμό έως 200.000 κατοίκους.

-1.000 ευρώ (από 500 ευρώ) για νομικά πρόσωπα που ασκούν εμπορική επιχείρηση και έχουν την έδρα τους σε πόλεις με πληθυσμό πάνω από 200.000 κατοίκους.

-650 ευρώ (από 500 ευρώ) για ατομικές εμπορικές επιχειρήσεις και ελεύθερους επαγγελματίες. 600 ευρώ (από 300 ευρώ) για κάθε υποκατάστημα.

Πηγή: ΠΡΩΤΟ ΘΕΜΑ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ, Κωστής Πλάντζος, Οι συντελεστές και οι κλίμακες του νέου φορολογικού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

1. ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΕΤΩΝ 2013-2014 (Ν3842/2010 κ' Ν4110/2013)

Παρακάτω θα παρουσιάσουμε 2 παραδείγματα μισθωτών πως θα φορολογηθούν για τα οικονομικά έτη 2013-14.

Α' παράδειγμα

Στο 1ο παράδειγμα έχουμε έναν φορολογούμενο ο οποίος είναι άγαμος και έχει ως ετήσιο εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες το ποσό των 13.489,19€ συν τεκμαρτό εισόδημα από ακίνητα από δωρεάν παραχώρηση κατοικίας με το ποσό των 80,20€. Στην κατοχή του έχει ένα Ι.Χ. αυτοκίνητο 1364 κυβικών με έτος πρώτης κυκλοφορίας το 2005. Τέλος ο φορολογούμενος πληρώνει ενοίκιο για την διαμονή του ενώ κατέβαλε συνολική δαπάνη για την τοκοχρεωλυτική απόσβεση δανείου το ποσό των 3.560,01€.

ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΑΠΟ ΜΙΣΘΩΤΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ	13.489,19
ΑΚΑΘΑΡΙΣΤΟ ΕΙΣ. ΑΠΟ ΔΩΡΕΑΝ ΠΡΑΧΩΡΗΣΗ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ	80,20
ΤΟΚΟΧΡΕΩΛΥΤΙΚΗ ΑΠΟΣΒΕΣΗ ΔΑΝΕΙΟΥ	3.560,01
ΕΤΗΣΙΑ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΙΚΗ ΔΑΠΑΝΗ	3.641,00
ΔΑΠΑΝΕΣ ΠΟΥ ΑΦΑΙΡΟΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΦΟΡΟ	3.500,00
ΠΡΟΚΑΤΑΒΛΗΘΕΝΤΕΣ ΦΟΡΟΙ	968,05
ΠΑΡΑΚΡΑΤΗΜΕΝΟΙ ΦΟΡΟΙ	953,53
ΠΑΡΑΚΡΑΤΗΣΗ ΕΙΔΙΚΗΣ ΕΙΣΦΟΡΑΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ	134,89

Επομένως για το οικονομικό έτος 2013 έχουμε:

Μισθωτές υπηρεσίες : $13.489,19 + 80,20 * = 13.569,39$

Αυτό που πρέπει να εξετάσουμε είναι μήπως το τεκμαρτό εισόδημα υπερέρχει του πραγματικού γιατί σε αυτή την περίπτωση ο φορολογούμενος θα φορολογηθεί με το τεκμαρτό του εισόδημα. Από το Ι.Χ. αυτοκίνητο έχουμε ως τεκμήριο το ποσό των 3640€, για την τοκοχρεωλυτική απόσβεση προκύπτει ποσό 3560,01 κ τέλος το ποσό των 3000€ ως αντικειμενικά το τεκμήριο διαβίωσης. Επομένως $3640+3560,01+3000=10.200 < 13.569,39$ άρα ο φορολογούμενος δεν υπερβαίνει το καθαρό του εισόδημα.

Αφορολόγητο στα πρώτα 5.000€

επόμυνα $7.000,00 \text{ €} * 10\% = 700\text{€}$

και $1.569,39 * 18\%=282,49\text{€}$

Ωστόσο κατά τη διάρκεια του έτους έχουν παρακρατηθεί φόροι στο μισθό του συνολικής αξίας 968,05€

Εισφορά αλληλεγγύης : $13.569,39 * 1\%=135,69\text{€}$

Για την παραπάνω ειδική εισφορά έχει παρακρατηθεί το ποσό των 134,89€

Συνολικός φόρος: $700+282,49+135,69=1118,16\text{€}$

Επομένως το συνολικό ποσό προς επίδοση είναι: $1118,16 - (968,05+134,89)=16,51\text{€}$

Για το οικονομικό έτος 2014 έχουμε:

Μισθωτές υπηρεσίες : $13.569,39 * 22\%=2975,64$ έχουμε όμως μείωση φόρου 2.100€ άρα $2.975,64-2.100=875,64\text{€}$

Για το έτος 2014 το ενοίκιο δεν αποτελεί μείωση από το φόρο. Οι αντικειμενικές δαπάνες δεν έχουν καμία μεταβολή. Συνεπώς στον φορολογούμενο αρχικά αναλογεί ως κύριος φόρος 875,64€.

Όμως κατά τη διάρκεια του έτους υπήρξαν παρακρατήσεις φόρου συνολικού ποσού 968,05€

Εισφορά αλληλεγγύης : $13.569,39 * 1\% = 135,69\text{€}$

Η παρακράτηση για την παραπάνω ειδική εισφορά αντιστοιχεί στο ποσό των 134,89€

Συνολικός φόρος: $875,64 + 135,69 = \underline{1011,33\text{€}}$

Το συνολικό ποσό προς επίδοση αντιστοιχεί σε: $1011,33 - (968,05 + 134,89) = -88,97\text{€}$

Β' παράδειγμα

Στο 2^ο παράδειγμα έχουμε μια κοινή δήλωση φορολογίας (υπόχρεο-συζύγου) όπου για τον σύζυγο έχουμε εισόδημα από εμπορικές επιχειρήσεις (Ο.Ε.) το ποσό των 14.909,53€ καθώς και εισόδημα από ιδιόχρηση καταστήματος ποσού 4.560,00€ ενώ η σύζυγος έχει εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες το ποσό των 15.467,69€. Στην κατοχή τους

έχουν 2 Ι.Χ. αυτοκίνητα με συνιδιοκτησία (50-50%) με έτη πρώτης κυκλοφορίας το 1997 κ το 2010 αντίστοιχα.Οι φορολογούμενοι ιδιοκατοικούν.Έχουν καθαρό εισόδημα από τόκους καταθέσεων 1394,51 ο καθένας , με φόρο που αναλογεί 154,88 και τα καθαρά κέρδη της εταιρίας του συζύγου είναι 11.927,62 κ ο φόρος που παρακρατήθηκε για αυτά είναι 2981,91.

ΥΠΟΧΡΕΟΣ		ΣΥΖΥΓΟΣ	
ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΗ ΑΜΟΙΒΗ ΑΠΟ Ο.Ε.	14.909,53	ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΑΠΟ ΜΙΣΘΩΤΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ	15.467,69
ΑΚΑΘΑΡΙΣΤΟ ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΑΠΟ ΕΚΜΙΣΘΩΣΗ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ	4.560,00		
ΕΤΗΣΙΑ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΙΚΗ ΔΑΠΑΝΗ Υ 1.300+3.200 Σ 1.300+3.200			
<u>ΠΟΣΑ ΠΟΥ ΜΕΙΩΝΟΥΝ ΤΗΝ ΕΤΗΣΙΑ ΔΑΠΑΝΗ</u>			
ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΑΠΟΚΤΗΘΗΚΑΝΤΟ 2012 Υ 1.394,51 Σ 1.394,51			
ΚΑΘΑΡΑ ΚΕΡΑΗ ΑΠΟ ΕΤΑΙΡΙΕΣ	11.972,62		
ΦΟΡΟΣ ΠΟΥ ΠΑΡΑΚΡΑΤΗΘΗΚΕ ΣΤΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΑ Υ 3.136,79 Σ 154,88			
<u>ΔΑΠΑΝΕΣ ΠΟΥ ΑΦΑΙΡΟΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΦΟΡΟ</u>			
ΑΓΟΡΑ ΑΓΑΘΩΝ	10.800,00		
ΕΞΟΔΑ ΙΑΤΡΙΚΗΣ Κ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑΚΗΣ ΠΕΡΙΘΑΛΨΗΣ Υ 163,70 Σ 488,00			
ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΕΣ ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΣΕ ΤΑΜΕΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ	5.110,56		
ΑΣΦΑΛΙΣΤΡΑ ΓΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΖΩΗΣ Υ 4.147,46 Σ 1.816,82			
		ΦΟΡΟΣ ΠΟΥ ΑΝΑΛΟΓΕΙ ΣΤΟ ΜΙΣΘΟ	1.311,52
		ΠΑΡΑΚΡΑΤΗΜΕΝΟΙ ΦΟΡΟΙ	1.258,93
		ΠΑΡΑΚΡΑΤΗΣΗ ΕΙΔΙΚΗΣ ΕΙΣΦΟΡΑΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ	152,49

Για το οικονομικό έτος 2013 έχουμε:

Για τον σύζυγο, εισόδημα $14909,53+4560=19.332,73\text{€}$

Εξετάζουμε αν το τεκμαρτό εισόδημα υπερέρχει του πραγματικού, δηλαδή από τα 2 Ι.Χ. αυτοκίνητα (50%) ως τεκμήριο έχουμε το ποσό $1.300+3.200=4.500\text{€}$ συν τα 3.000€ που είναι το τεκμήριο διαβίωσης έχουμε $4500+3000=7.500 < 19.332,73$ άρα ο φορολογούμενος θα φορολογηθεί σύμφωνα με το δηλωθέν εισόδημα του.

Συνεχίζοντας, τα πρώτα 5000€ είναι αφορολόγητα, για τα επόμενα 7.000€ έχουμε $7.000*0,1=700\text{€}$

$4.000*0,18=720\text{€}$ κ τα τελευταία $3.332,73*0,25=833,18$

Σύνολο : $700+720+833,18=2053,18\text{€}$

Από τη δήλωση του φορολογούμενου όμως προκύπτουν μειώσεις από τον φόρο,

Έχουμε ιατρικές δαπάνες $163,70\text{€}$ άρα $163,70*0,1=16,30$

Απ τις υποχρεωτικές εισφορές $5.110,56*0,1=511,06$ κ τέλος για την φορολογική απαλλαγή από την πληρωμή ασφαλιστρων Ζωής έχουμε το ποσό των $4.147,46$

Συνολικός φόρος συζύγου: $2.053,18-660,76=1460,82\text{€}$

Κατά τη διάρκεια του έτους όμως έχουν ήδη παρακρατηθεί $1.120,95\text{€}$ άρα $1460,82-1.120,95=339,87\text{€}$

Για την εισφορά αλληλεγγύης: $35.791,65*2\%=715,83\text{€}$

Σημείωση: οι εισοδηματίες από επιχειρήσεις προπληρώνουν φόρο για την επόμενη χρήση ίσο με το 55% του φόρου που τους αναλογεί εκείνο το οικονομικό έτος, δηλαδή $55\% * 1460,82 = 803,45\text{€}$

Συνοψίζοντας όλα τα παραπάνω για την εκκαθάριση προκύπτει:

$$339,87 + 803,45 + 715,83 = 1859,15$$

Ακολουθώντας για την σύζυγο έχουμε: 15.467,69€ (το τεκμαρτό εισόδημα από παραπάνω βλέπουμε ότι δεν υπερβαίνει το ποσό του πραγματικού $7.500 < 15.467,69$) οπότε:

Για τα 15.694,67, τα πρώτα 5.000 είναι αφορολόγητα, τα επόμενα 7.000 φορολογούνται με την κλίμακα του 10% και τα 3.694,67 με την κλίμακα του 18%, δηλαδή:

$$(7000 * 0,1) + (3467,69 * 0,18) = 1.324,18$$

Από τις μειώσεις φόρου προκύπτει:

Ιατρικές δαπάνες είχαμε $488,00\text{€} * 10\% = 48,80$ και από τα ασφάλιστρα ζωής που ο φορολογούμενος πλήρωσε 1.816,82€ άρα απαλλάσσεται 106,67€, συνοψίζοντας τα παραπάνω: $106,67 + 48,80 = 155,47$

Συνολικός φόρος της συζύγου: $1.324,18 - 155,47 = 1.168,71\text{€}$

Οι παρακρατήσεις του φόρου που έγιναν ήταν συνολικά 1.278,95€ επομένως εδώ έχουμε επιστροφή φόρου 107,75€

Η εισφορά αλληλεγγύης για τη σύζυγο είναι $17.017,08 * 1\% = 170,17 - 152,49$ (παρακράτηση ειδικής εισφοράς) = 17,68

Τελικό ποσό εκκαθάρισης για την κοινή δήλωση τους είναι:

$$1859,15+17,68-107,75=1.769,08$$

Για το οικονομικό έτος 2014 έχουμε:

Για τον σύζυγο ως συνολικό δηλωθέν εισόδημα συμπληρώνουμε το ποσό των 4.423,20€ που προέρχεται από τα ακίνητα γιατί από 01/01/2014 έχει καταργηθεί η επιχειρηματική αμοιβή, έτσι όλο το εισόδημα της επιχείρησης φορολογείται στο όνομα του νομικού προσώπου. Οπότε $4.423,2*10\%=442,32\text{€}$

$$442,32+68,40(\text{συμπληρωματικός φόρος})=510,72\text{€}$$

Έχει παρακρατηθεί κατά τη διάρκεια του έτους το ποσό των 803,45€, άρα ο κύριος φόρος είναι -292,73€

Για την σύζυγο το συνολικό της δηλωθέν εισόδημα θα φορολογηθεί με το την κλίμακα του 22%, δηλαδή $15467,69*0,22= 3.402,89\text{€}$. Από το ποσό που προέκυψε θα αφαιρέσουμε τα 2.100€ που αποφεύγει να πληρώσει ο μισθωτός εάν προσκομίσει αποδείξεις συνολικά τουλάχιστον όσο το 25% του συνολικού εισοδήματος.

$$3.402,89-2.100=1.302,89\text{€}$$

Παρακρατήθηκαν κατά τη διάρκεια του έτους 1.278,10, άρα ο κύριος φόρος για τη σύζυγο είναι 24,79€

Συνεχίζοντας για την εκκαθάριση,

Ο κύριος φόρος για τον σύζυγο που είναι 510,72€ με το 55% που προκαταβάλλει για την επόμενη χρήση όπως προβλέπεται ($510,72*0,55=280,90$) συν την εισφορά αλληλεγγύης (συν.εισόδημα

$20.882,12 * 2\% = 417,64$) μείον τα 292,73€ που απέμειναν μετά τις παρακρατήσεις έχουμε αρχικά το ποσό 405,81

Η σύζυγος με κύριο φόρο τα 24,79€ και εισφορά αλληλεγγύης $17.017,18 * 10\% = 170,17$ από τα οποία τα 152,49€ έχουν παρακρατηθεί άρα $170,17 - 152,49 = 17,68$. Επομένως $24,79 + 17,68 = 42,47$ €

Επομένως από τα παραπάνω ως **τελικό ποσό εκκαθάρισης** έχουμε:
 $405,81 + 42,47 = 448,28$ €.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Κάθε χρόνο βλέπουμε στη χώρα μας να ψηφίζονται καινούριοι νόμοι στην προσπάθεια της όσο το δυνατόν δικαιότερης κατανομής των φόρων ανάλογα με τις οικονομικές δυνατότητες του κάθε εισοδηματία. Τα τελευταία χρόνια επίσης είναι χαρακτηριστικότερη η προσπάθεια για καταπολέμηση της φοροδιαφυγής ενώ και η δημιουργία κινήτρων προς τον φορολογούμενο με αντίκρισμα φοροαπαλλαγών (π.χ. συγκέντρωση αποδείξεων) στράφηκε προς αυτή την κατεύθυνση. Μέχρι σήμερα γνωρίζαμε ότι τα φυσικά πρόσωπα φορολογούνται για όλα τα εισοδήματά τους, συγκεντρωτικά με κλίμακα. Ο 4110/2013 έφερε

ριζική αλλαγή σε αυτόν τον τρόπο φορολόγησης ενώ τελικά δεν βοηθάει ούτε στην απλούστευση αλλά κ πολύ παραπάνω ούτε στην δικαιότερη κατανομή της φορολογίας.

Εν κατακλείδι, με το νέο φορολογικό σύστημα το οποίο επιβλήθηκε από την τρόικα, καθιερώνονται φόροι διαφορετικών ταχυτήτων ανάλογα με το ύψος των εισοδημάτων που δηλώνονται (από μισθωτές υπηρεσίες, από επιχειρηματική δραστηριότητα, από γεωργικές εκμεταλλεύσεις ή από ακίνητα) εξέλιξη η οποία μπέρδεψε ακόμη περισσότερο το υφιστάμενο σύστημα και προκάλεσε πολλές αδικίες. Οι συχνές εμφανίσεις νέων φόρων καταφέρνουν να μειώνουν όλο και πιο πολύ το εισόδημα ενώ η ανυπαρξία ενός σταθερού φορολογικού συστήματος αφαιρεί από τον Έλληνα φορολογούμενο τη δυνατότητα οικονομικού προγραμματισμού του βγάζοντας τον με αυτόν τον τρόπο εκτός προϋπολογισμού.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- **Αλωνιάτης Απόστολος** www.taxheaven.gr
- **Εθνική Συνομοσπονδία Εμπορίου**. Ενημερωτικό δελτίο, Θέμα: Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΒΑΡΥΝΣΗ ΤΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ 29/05/2012
- **Κεσίδης Ιωάννης** www.giakesidis.com Κλίμακα φορολογίας εισοδήματος για το 2012
- **Κοψιάτης Ανδρέας**
www.e-forologia.gr/cms/viewContents.aspx?id=99672
- el.wikipedia.org/wiki/Φορολογία

- www.forologikanea.gr/news/pos-tha-forologithoun-ta-eisodimata-gia-to-2012/
- www.protothema.gr/economy/article/243474/oi-syntelestes-kai-oi-klimakes-toy-neoy-forologikoy/
- www.taxheaven.gr (Υπουργείο Οικονομικών, οδηγίες συμπλήρωσης φορολογικών δηλώσεων)